

Март 2017. БРОЈ 4

АКАЦИЈА

Званични гласник Велике Ложе Србије

Брат је мио које вере био

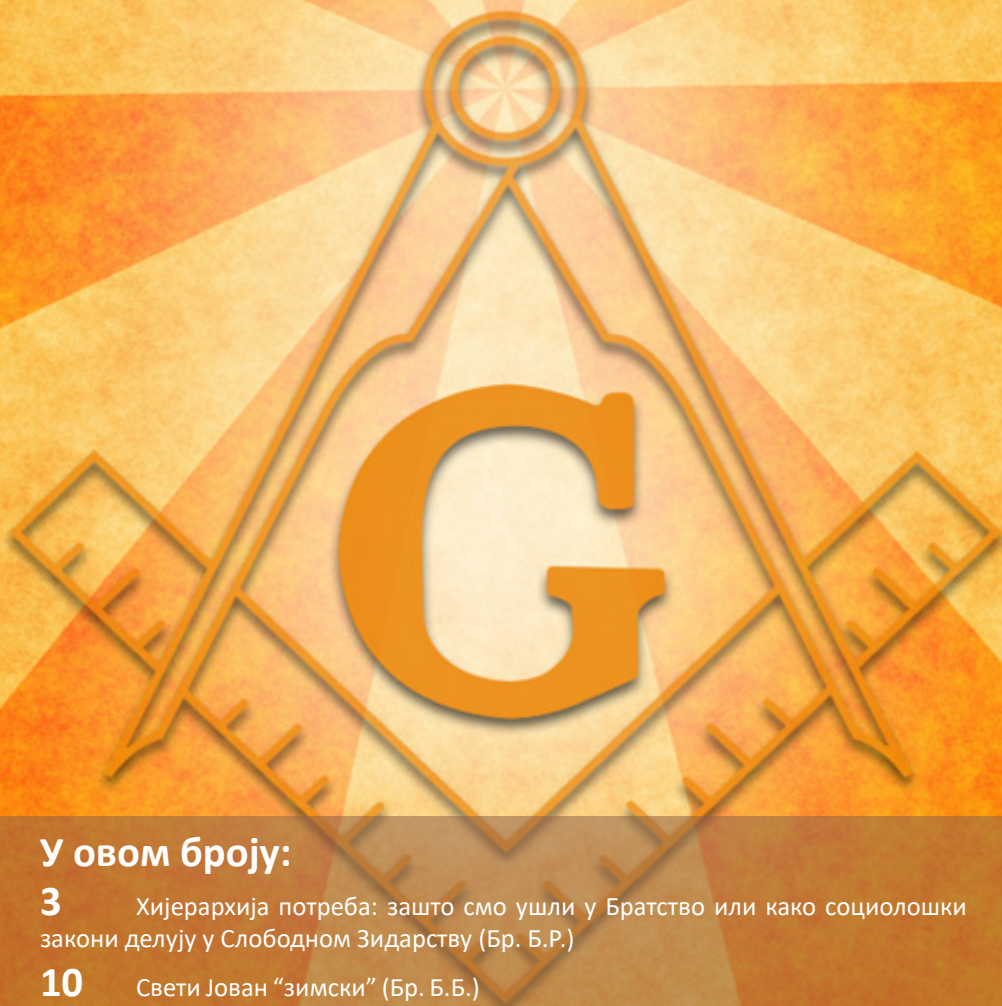
Слобода - Једнакост - Братство

Тема броја: **Потребе и мотиви**

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

WWW.VLS.RS

У овом броју:

- 3** Хијерархија потреба: зашто смо ушли у Братство или како социолошки закони делују у Слободном Зидарству (Бр. Б.Р.)
- 10** Свети Јован “зимски” (Бр. Б.Б.)
- 12** О непролазној садашњости (Бр. В.Р.)
- 15** Пут ка бесмртности: регенеративна медицина 21. века (Бр. Н.Н.)
- 18** Краљевска уметност - Представљамо часопис у издању ВМЛС
- 19** У пар Речи (вести)
- 20** Нови “свемасонски” сајт: интервју са Бранком Рогошићем (Бр. З.Р.)

АКАЦИЈА Број 4, 01.03.2017., Београд
Званични гласник Велике Ложе Србије

Оснивач и главни уредник
Бранко Рогошић

Компјутерски слог и дизајн
Љубомир Б.

Контакт
advokatrogosic@gmail.com
www.vls.rs

Уредништво
Издавачки одбор Велике Ложе Србије

Издавач
Велика Ложа Србије

За издавача
Велики Мајстор Зоран Кнежевић

АКАЦИЈА је интерни гласник Велике Ложе Србије и не представља јавно гласило у смислу Закона о јавном информисању. Свако неовлашћено коришћење, преношење, репродуковање или публикавање (а посебно на интернету, у штампаним и електронским медијима) ове публикације и/или њених делова, без претходне дозволе оснивача или издавача, је забрањено и подлеже санкционисању у складу са ауторско-правним и кривично-правним позитивним прописима. Оснивач ће давањем бесплатне лиценце са задовољством и у најкраћем року позитивно одговорити на сваки добронамеран и образложен захтев за коришћењем садржаја објављених у АКАЦИЈИ. Име, лого, дизајн и целокупни текстуални и графички садржај АКАЦИЈЕ је заштићен - Copyright © 2017 Бранко Рогошић (осим ако је другачије назначено).

Први број АКАЦИЈЕ изашао је 08.05.2012.

.....
АКАЦИЈА позива сву Браћу из Србије и света да својим прилозима и коментарима учине овај часопис још интересантнијим.
Све братске сугестије су добродошле.
.....

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Реч уредника...

Драга Браћо,

Упркос почетној идеји да задржимо архаични дизајн АКАЦИЈЕ, одлучили смо да га модернизујемо - што је можда и примереније новој концепцији. И Масонерија успева да сачува своје базичне морално-филозофске постулате управо кроз промене које прате дух времена.

Такође, модификована је и концепција. Одустао сам од идеје да АКАЦИЈА буде прост зборник радова, јер тиме не би "подизала лествицу" - а то је сврха масонских часописа. Данас је, можда више него икад, потребно отворати нове теме, прилазити истраживању Слободног Зидарства из најразличитијих углова. Многе инспиративне теме и даље чекају своје ауторе, који ће тиме поставити камен темељац за даља истраживања. Надам се да би свако од нас веома радо прочитао чланке на следеће теме: Магика и СЗ; Инвокација у СЗ; Хришћанска и масонска циркуммбулација; Синархија: однос државне и масонске хијерархије; Превенција и медијација у СЗ, Реинкарнација и СЗ... Пре неки дан је на једној масонској светковини у Новом Саду гостовао и Брат из Енглеске - чувени рок музичар Mungo Jerry, иначе члан Chelsea Lodge No. 3098, чији је до скоро Старешина био још један рок гигант - Rick Wakeman. Зар не би било инспиративно, али и историјски значајно, написати један текст о чувеним рок музичарима Масонима? Зато ће у сваком броју акације бити по макар један „пионирски“ текст који отвара читаво поље за даља истраживања. У овом броју то је чланак о разматрању потреба и мотива који нас доводе у Братство, истражен из социолошког угла. И други текстови на неуобичајен начин говоре о потребама и мотивима који су генератори трагова које остављамо у овој димензији.

Као и раније, АКАЦИЈА је отворена за сву Браћу која имају шта да кажу. Бр. Н.Н. (РВЛС) је својим прилогом омогућио да АКАЦИЈА бр. 4 изгледа баш овако...

Бранко Рогошић
Главни уредник

Hijerarhija potreba:

zašto smo ušli u Bratstvo ili kako sociološki zakoni deluju u Slobodnom zidarstvu

Kraljevska Umetnost, po jednom od mogućih tumačenja, predstavlja sposobnost rukovođenja socijalnim sistemima i usmeravanje kretanja u tim sferama sa ciljem stvaranja napretka i boljitka za veći deo čovečanstva. Gotovo da nema iole ozbiljnih radova na temu analize funkcionisanja socioloških i psiholoških zakonitosti u Slobodnom Zidarstvu, pa ova kratka studija, prva takve vrste na srpskom jeziku, može biti dobra polazna osnova za neka buduća i ozbiljnija istraživanja.

Osim manjeg broja nagonских i apsolutno nehatnih radnji, najveći deo našeg delovanja predstavlja rezultat naših svesno donetih odluka. Takve odluke karakteriše razlog delovanja, koji najčešće predstavlja (pa čak i kad nam to na "prvu loptu" nije jasno) - zadovoljenje određenih potreba. U ovoj studiji zadržaću se samo na razlozima koji nas naveli

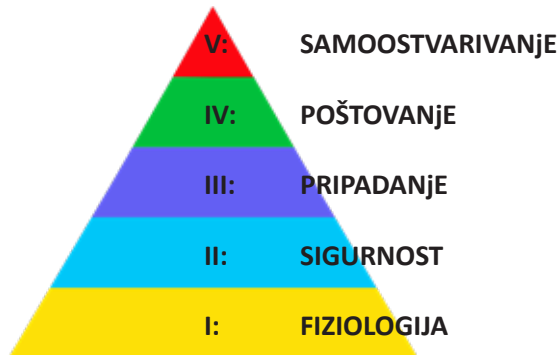
da zakucamo na Dveri Hrama i postanemo deo Bratskog Lanca.

Razmatranje analize ljudskih potreba, a posebno njihove hijerarhije, nemoguće je ne početi od čuvene Teorije hijerarhije potreba. Osnova ove teorije koju je 40-ih godina 20. veka postavio Abraham H. Maslow¹, i koja još uvek služi kao polazna osnova u svim

¹ A.H. Maslow, A Theory of Human Motivation ([http:// psychclassics. yorku. ca/ Maslow/motivation. htm](http://psychclassics.yorku.ca/Maslow/motivation.htm)), Psychological Review 50(4) (1943):370-96

današnjim sociološkim (ali i antropološkim, ekonomskim, psihološkim, pa i nekim ezoterijskim) istraživanjima ove materije - počiva na premisi da su potrebe grupisane

po nivoima, pa da zadovoljenje potreba višeg nivoa dolazi na red tek kad se zadovolje potrebe prethodnog, nižeg nivoa.

Ove potrebe su postavljene u obliku piramide - gde se dole, u širokoj osnovi nalaze fiziološke potrebe, a na vrhu su potrebe

samoostvarivanja. Ljudske potrebe Maslow deli na 5 nivoa:

- 1. FIZIOLOGIJA** - potrebe povezane sa biološkim i fiziološkim održanjem organizma (i vrste) i zadovoljavanjem "životinjskih nagona": disanje; voda; hrana; seks; san; izlučivanje...
- 2. SIGURNOST** - potreba za organizovanim, predvidljivim i sigurnim životnim uslovima: sigurnost života i tela, sigurnost i zaštita porodice, posla i egzistencije; život u bezbednom okruženju; materijalna sigurnost; zdravlje; otklanjanje svih vidova opasnosti...
- 3. PRIPADANJE** - potrebe pojedinca za ljubavlju i intimnim relacijama sa okolinom: ljubav; prijateljstvo; seksualna intimnost u partnerskoj vezi; prihvatanje

u okviru socijalne grupe (partija, profesionalno okruženje, udruženja istomišljenika, vršnjačke grupe i dr.)...

- 4. POŠTOVANJE** - poštovanje (od) okoline i potreba za samopoštovanjem: samopoštovanje; samopouzdanje; ostvarenost; poštovanje okoline; pri-znavanje kvaliteta; samostalnost...
- 5. SAMOOSTVARIVANJE** (samoaktualizacija) - potreba za ostvarivanjem svojih maksimalnih potencijala u socijalnoj sferi: moralnost; sloboda; poverenje; kreativnost; spontanost; rešavanje problema; samosvesnost; prihvatanje realnosti; nerobovanje predrasudama, različite intelektualne potrebe...

IZUZECI I DEFEKTI TEORIJE HIJERARHIJE POTREBA

Ne treba biti preterano pametan pa primetiti da je ovo samo osnovna podela potreba. Svako od nas će se brzo priseliti situacija iz sopstvenog okruženja koje se nisu "uklapale" u ovu osnovnu teoriju, koja je u proteklom decenijama doživela brojne modifikacije, ali i dalje opstaje kao osnova za dalja istraživanja. Evo nekoliko "defekata" koje sam uočio i smatram ih posebno zanimljivim za razmatranje međusobnih odnosa i dešavanja u Masoneriji, a posebno za analizu osnovnih motiva (i njihovu kasniju transformaciju) koji su nas doveli u Bratstvo. Radi boljeg razumevanja, tu su i "plastični" primeri koji će pomoći lakšem usvajanju ove, Masonima malo poznate, materije.

1 Hijerarhija potreba se može u celosti ili većem delu primeniti samo na **obične/prosečne individue**. Svaki duhovni napredak pojedinca utiče na moć opiranja potrebama nižeg nivoa, zarad ostvarenja potreba višeg nivoa.

Primeri: Monah se u pustinji dugo može opirati i biološkim potrebama (hrana, voda), radi ispunjenja intelektualno-religijskih potreba; intelektualac se odriče novih cipela (sigurnost, potreba II nivoa) da bi sopstvenim novcem objavio knjigu pesama (samoostvarivanje – V nivo "pobeđuje" II nivo), žena željna ljubavi napušta rodni grad, siguran posao i odlazi u neizvesnost gde nema ništa osim ljubavnika (III nivo potreba je "jači" od II).

2 Takođe, **duhovna neravnoteža**, izazvana ličnim kompleksima ili skorašnjim bolnim iskustvima, dovodi do drugačije hijerarhije potreba.

Primeri: žena sa kompleksom niže vrednosti kroz promiskuitet ne zadovoljava primarnu seksualnu potrebu, niti potrebe pripadanja, već potrebe IV i V nivoa (potvrda sopstvene vrednosti - "oni me žele, znači ja

vredim"), čovek skrhan bolom zbog smrti bliske osobe ne brine o tome šta drugi misle o njemu, ne brine o svom izgledu pa ni higijeni, gubi potrebu za poštovanjem okoline, lična sigurnost mu ne znači mnogo, a sve u potrazi za nalaženjem novog smisla života.

3 Pritajeni ili potencijalni **psihopatološki tipovi** (različiti poremećaji, paranoje, fobije, bolesti zavisnosti i sl.) vođeni unutrašnjim poremećenim nagonima formiraju ličnu hijerarhiju potreba.

Primeri: Kompulzivni kockar novac troši na kocku i zanemaruje sigurnost porodice, nimfomanka žrtvuje ugled u društvu radi zadovoljenja seksualnog nagona...

4 Neuspevanje zadovoljenja određenih potreba u dužem periodu dovodi do gašenja potrebe za njima i **"transfere potreba"**.

Primeri: žena koja duže vreme nema seks (fiziološka potreba, I nivo) to nadoknađuje povećanim angažovanjem na poslu (samoostvarivanje, V nivo), ili pojačanom potrebom za hranom (potreba istog I nivoa); neudata žena bez dece najčešće pravi prirodni transfer pa ljubav usmerava na decu iz šire familije ili komšiluka, ili joj se javlja pojačana seksualna želja pa kroz tu vrstu zadovoljenja potreba kompenzuje nedostatak zadovoljenja potreba pripadanja (III nivo).

5 Osobe izuzetno **visokog intelekta** sklone su istraživanju sopstvenih granica (zbog intelektualne radoznalosti) i preko realnih mogućnosti.

Primeri: Oslobođanje od moralnih stega i društvenih predrasuda dovodi do potrebe za neobičnim seksualnim varijacijama; ulaženje u ekstremne političke opcije neprimerene realnom statusu pojedinca; nagla promena "dosadnog" načina života - odlazak u planinu, preseljenje na selo; zbog visokih ideala osoba

pri vrhu duhovne piramide svesno žrtvuje sve ostale potrebe, pa i sam život... (npr. revolucionarni zanos).

6 Polovično zadovoljenje potrebe nižeg nivoa kod duhovno naprednih može voditi ka potrebama višeg nivoa, dok kod prosečnih samo pojačava nagon za zadovoljenjem baš te potrebe.

Primeri: Gladan čovek može posle dva zalogaža poželeti nešto više, dok će drugi morati da jede sve dok se sasvim ne zasiti, pa čak i više od granice sitosti - da bi nadomestio (na psihičkom nivou) raniji nedostatak hrane u dužem periodu...

7 Kulturne, nacionalne, istorijske pa i geografske **razlike** utiču na relativnu različitost rasporeda potreba, a posebno u ekstremnim situacijama (diktatura, cenzura, nepogode...).

Primeri: Među Eskimima, koji žive u teškim prirodnim uslovima, potreba za sigurnošću (toplota, zaklon od hladnoće) će biti jače izražena nego kod Meksikanaca; seksualna potreba kod preterano religioznih će biti potisnuta...

8 Istovremena potreba za više različitih potreba može dovesti do konflikta u glavi, sa različitim ishodima. Duhovno napredni znaju da pomoću unutrašnje vage odmere različite potrebe i nađu način da ih istovremeno zadovolje. Duhovno nerazvijene osobe najčešće ne zadovolje ni jednu potrebu.

Primeri: Momak potajno zaljubljen u jednu devojku (III nivo potreba), se nalazi u društvu gde ona na njega ne obraća pažnju, ali mu se druga devojka seksualno nudi (I nivo) - pojedinac će često odabrati da ne ispuni nijednu potrebu, otići će, i niti će imati seks, niti će ostvariti ljubavnu vezu; žena oseća jaku potrebu za seksom, ali joj partner predlaže neuobičajne seksualne varijacije. Bez obzira što bi to zadovoljilo i potrebe I novoa (sex) i intelektualne potrebe (radoznalost, pomeranje granica, istraživanje... - V nivo), žena sputana pravilima sigurnosti (II nivo) ili morala (V nivo), odbija takav seksualni

kontakt i bira "sigurnost" (II nivo). Na taj način ona "ostvaruje" potrebu koju već ima (pa joj i ne treba), a ne ostvaruje potrebe koje nema (i koje joj trebaju), tj. seks, zabava, razonoda, samostvarivanje, pomeranje sopstvenih granica...

9 Pitanje **motivacije** je posebno istraživačko polje koje može dati odgovore na većinu defekata Teorije hijerarhije potreba (šta to "goni" ljude da rade baš određene stvari).

Ovde ću se zaustaviti sa teoretskim razmatranjima i preći na praktične primere. Često razgovorom sa srpskim Slobodnim Zidarima na temu - šta ih je privuklo i opredelilo da postanu članovi Bratstva. Masonska literatura prepoznaje 5 osnovnih motiva:

- želja za duhovnim razvojem i saznanjima koi se nisu mogli ostvariti u drugim sferama;
- širenje kruga poznanika radi bržeg uspinjanja na društvenoj lestvici;
- potvrda socijalnog statusa;
- radoznalost;
- želja za druženjem.

Svih 5 motiva su apsolutno legitimni. Međutim, nakon upoznavanja istinskih načina funkcionisanja i ciljeva Slobodnog Zidarstva, motivi ostanka u Bratstvu se menjaju, ili se pojedinac povlači jer za njega "to nije to". Srpski Mason, čak i u opuštenom razgovoru daje "društveno-poželjne" odgovore, pa će uglavnom kao razlog biti navođena želja za duhovnim razvojem. Međutim, jasno je da je jedan broj nas ušao u Bratstvo u nadi da će im to pomoći da dobiju bolje zaposlenje, da se lakše uspinju u partijskoj ili bilo kakvoj drugoj socio-hijerarhiji. Primetan je i manji broj skorojevića, koji su rešili finansijske potrebe, ali im nedostaje društvena potvrda statusa, što očekuju da steknu kroz Masoneriju. Naravno, tu su i oni radoznali koji su godinama slušali o Masoneriji, pa su poželjeli da uživo vide kako to izgleda. Jedan segment Braće je došao da bi se družio sa "dobrim ljudima na

dobrom glasu".

Vidimo da motivi apsolutno korespondiraju sa hijerarhijom ljudskih potreba! "Lukrativni razlozi", tj. očekivanje lakšeg poslovnog uspona, sticanja novih kupaca ili klijenata i sl. sublimiraju prva dva nivoa (fiziologija i sigurnost). Želja za "uskakanjem" u elitni društveni klub i potreba druženja sa kvalitetnim ljudima je faktički izraz pokušaja ostvarivanja potreba III i IV nivoa. Radoznalost i želja za duhovnim razvojem su potrebe V nivoa. Uslovno možemo reći da postoje 3 osnovna tipa Masonerije koji su se kao takvi profilisali u XVIII veku na različitim geografskim područjima Evrope. "Engleski tip" akcenat stavlja na sadržaj elitnog društvenog kluba za muškarce sa humanitarnim akcijama najčešće usmerenim ka "unutra", tj. ka članovima Bratstva i njihovim familijama. "Francuski" tip na prvom mestu stavlja ezoterijska istraživanja, ali i političko delovanje. "Nemački" tip se usredsređuje na filozofsko-moralni pristup, takođe sa značajnim ezoterijskim aspektima. Kasnije se formirao i četvrti, "Američki" model, gde je istaknuta pompeznost, javne parade, prebrzo napredovanje po stepenovima (svako ko plati može doći do 32. stepena), ali i veoma značajan humanitarni rad ispoljen ka "spolja", tj. ka široj društvenoj zajednici. Ali kako je Masonerija univerzalna, i sadrži različite aspekte delovanja i ispoljavanja, i ovi bazični tipovi su uticali jedni na druge (unutar masonski "melting pot"), pa danas u svakoj zemlji Masonerija ima sve gore navedene pojavne oblike, sa manjim razlikama. U Francuskoj će Masoni i dalje veći akcenat stavljati na politički uticaj na društvo, u Engleskoj će ezoterijska istraživanja biti u zapečku i sl.

Prosečnom srpskom Masonu neće trebati puno vremena da otkrije da u Masoneriji neće instantno dobiti ono što je zamislio, tj. šta mu je potrebno. Shvatiće da smo mi zidari, da je naše da zidamo, pravimo, ostvarujemo... – a ne da dobijemo "na gotovo". Tu na "dnevni red" dolazi naredna masonska specifičnost: "Krugovi među Krugovima". Mladi Mason će

brzo otkriti da postoje grupe (krugovi) Masona koje su bliže povezane upravo zbog zajedničkih sklonosti. Jedni se bave "teškom ezoterijom", drugi vrše ozbiljna naučna istraživanja, treći prave "biznis kombinacije", četvrti uživaju u organizovanju društvenih događaja, peti su predani humanitarnom radu, šesti... – ovih

Jedan Brat, i moj kolega - advokat, nikada nije dolazio na masonska druženja. Iznenadili smo se kada smo ga videli na Beloj Trepi nakon jednog međunarodnog skupa pre nekih 5 godina. Pitao me je ko je od "ovih" neka "važna osoba" kako bi na najbolji način iskoristio nekoliko vizit karti koje je imao kod sebe. Pitao sam ga - da li će od dovođenja novih klijenata u veliku advokatsku firmu za koju radi imati makar kakve finansijske koristi. Rekao je da neće direktno, ali će biti pohvaljen! I krenuo je dali vizit karte... I ja sam advokat (ali samostalni) i od svog rada izdržavam familiju. Veče sam proveo u opuštenom razgovoru sa inostranom Braćom, časkajući o lepoti srpskih devojaka, istoriji Masonstva u Srbiji, muzici. Brat-kolega je i dalje u Bratstvu, mada ga više ne viđam. Ne znam da li i dalje deli vizit karte, niti me to zanima. Meni se Braća iz zemlje i inostranstva sa poverenjem obraćaju kada imaju neki pravni problem, iako vizit karte ne delim.

krugova ima mnogo, pa ih neću sve nabrajati. U okviru tih krugova postoje dodatni krugovi, u njima još zatvorenije grupe... I tako u realnosti "masonska piramida" funkcioniše značajno drugačije nego u teoriji. Ovo daje prostora da svako pronađe svoju "nišu" gde će ostvariti (njemu) primarne potrebe. Međutim, mi – pa i naše potrebe, se menjamo kroz vreme, pa se

menjaju i prioriteti ostanka u Bratstvu. Nekada "ostrašćeni" ezoteričar u poznim godinama može uživati u nedeljnom "kafenisanju" sa Braćom, dok "lovac na klijente" kada ostvari duhovni uspon može akcenat svog ne samo masonskog, već i profanog delovanja, staviti na pomaganje drugima, a ne sebi – kako je prvobitno nameravao.

Za kraj ovog preliminarog otvaranja teme o potrebama i motivima ulaska u Bratstvo, reći ću još par reči o srpskim specifičnostima, koje karakterišu i neke druge manje i siromašnije zemlje. Kod nas nema puno "masonoloških autoriteta", tj. Braće koji su višegodišnjim radom stekli značajna znanja o istoriji, simbolici, filozofiji... Masonerije. Nekad je to samo jedan Brat u celoj Velikoj Loži. Zato nužno dolazi do "prepoznavanja" i bratske saradnje sa članovima drugih srpskih

Velikih Loža. Opet se radi o potrebama: želja za razgovorom, razmenom informacija i iskustava sa nekim na sličnom intelektualnom i duhovnom nivou. Većina nas pripadamo srednjoj klasi i veliki deo svog vremena trošimo da bi našim porodicama obezbedili egzistenciju. Značajno je manji broj Braće koja su rešila sve finansijske "muke", i oni su takođe "razbacani" po mnogobrojnim srpskim obedijencijama. Generalno, naša finansijska moć nije velika, pa su i naše humanitarne akcije skromne. Nijedna obedijencija, za već 27 godina od buđenja, nije u Beogradu izgradila sopstveni Hram. I ova okolnost ukazuje na nužnost (makar neformalnog) povezivanja kako bi rezultati naše gradnje bili osetni i na materijalnom, a ne samo duhovnom planu.

Iako to možda nismo ni shvatali, u Masoneriju smo ušli, i u njoj i danas jesmo

Март 2017. Акција број 4

- zbog potreba. Masonerija, kao društvena grupa sa specifičnim načelima rada ima moć da ostvari najrazličitije potrebe. Brat koji je pao u tešku oskudicu, ili njegova porodica nakon njegove iznenadne smrti - može očekivati veliku bratsku pomoć (ostvarivanje I i II nivoa). Relativno duhovno neobrazovan pojedinac može za 10-ak godina provedenih u Bratstvu "završiti 3 fakulteta". Lični osećaj samopoštovanja i pripadništva će sigurno biti zadovoljen uvažavanjem Braće koja su na intelektualnom i društvenom planu daleko iznad takvog pojedinca.

Međutim, sve ovo su naše lične, sopstvene potrebe. Moramo razmišljati i o potrebama naše Braće, koje su često drugačije od naših, i

uvažavati ih i vrednovati na isti, pa i viši način, nego sopstvene.

Prepoznavanje tuđih potreba i pomoć u njihovom ostvarivanju (često da to Brat i ne zna - "neka desna ruka ne zna šta čini leva") je možda i ključni amalgam koji naš Bratski Lanac čini mnogo tvrdim i teže raskidivim. Mislimo o tome. Pomažući Bratu ne dobijamo samo unutrašnje zadovoljstvo, već ostvarujemo i samoaktualizaciju, tj. ostvarujemo vrhovni nivo naših intimnih potreba, čak i kada toga nismo ni svesni...

Br Branko Rogošić,
Besednik lože "Pobratim"

Свети Јован "зимски"

Крај ове године је право време да се Браћа окупе и мало опусте и одморе у лежернијој атмосфери. По традицији Шкотског Реда Древног и Прохваћеног, таква прилика се указује на предивним Ритуалним Радовима Светог Јована, који се одржавају лети и зими, по завршетку сваког семестра. То је идеална прилика да Браћа коначно уживају у плодовима напорног вишемесечног рада и да се припреме за предстојеће празнике.

Светковина Светог Јована, по којој се у Србији највише препознаје ложа Мудрост, одликује се тиме што даје могућност да се у јединствени ритуал споје оба важна дела - рад у храму и богата трпеза. То већ само по себи наглашава свечани али и помало опуштени тренутак, без претеривања у радости и весељу, што и јесте једна од основних поука Слободног Зидарства.

Браћа из свих радионица Велике Ложе Србије окупила су се 26. децембра 2016. године да искажу поштовање традицији наших славних предака и са достојанством обележе зимску светковину Светог Јована. Ритуал прожет симболизмом, вековима се везује за солстицијум, односно кратко-дневницу и дугодневницу. У древним мистеријама ови дани увек су имали посебан значај, па данашњи масони само настављају истим путем којим су многи прошли пре нас.

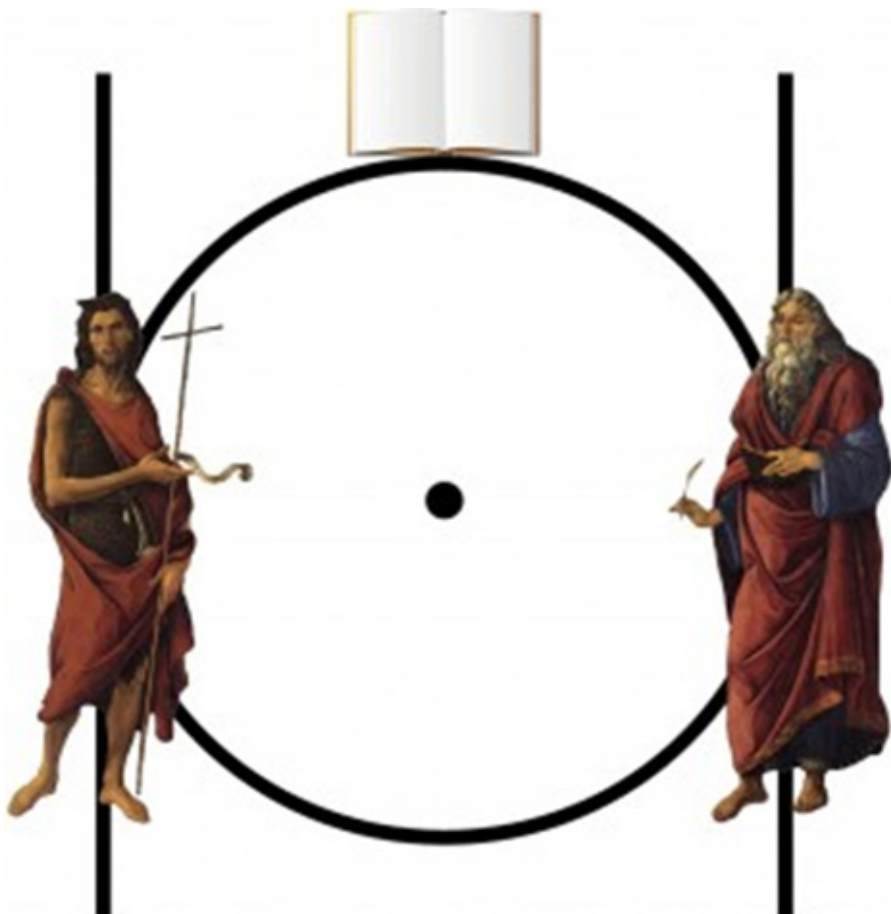

Свечаним радом руководио је Бр. Б.Б, старешина ложе "Свети Сава", у присуству ВМ ВЛС Зорана Кнежевића и старешина ложа "Мудрост" и "Светлост Балкана" Бр. К.К. и Д.Р. који су помогли да све протекне у најбољем реду. После традиционалних пригодних беседа и здравица у славу наше државе и масонске градње, приступило се дегустирању одабраних јела и разговору о протеклој успешној години за Велику Ложу Србије.

Добро расположење које је владало било је за официре Велике Ложе Србије и сву

присутну браћу најбољи доказ да енергија и пожртвовање, уграђени у саме темеље нашег храма и спојени цементом братске љубави, сигурним кораком доносе праве резултате. Браћа су у опуштеној атмосфери уживала у "магичним" тренуцима, уверени да предстоје дани када ћемо, у братској сарадњи са Слободним Зидарима целе наше отаџбине, исписивати нове златне странице Велике Ложе Србије.

Бр. Б.Б. Старешина ложе "Свети Сава"

Рефлексије са пропUTOвања по Аустрији и Словенији

О непролазној Садашњости

Масонерија нас учи да препознајемо симболе и тамо где их други не виде. Вођени геслом "Спознај самог себе" дужни смо да преиспитујемо не само садашњост, већ и прошлост како би пронашли најбољи пут ка будућности. Брат В.Р., путујући алпским врлетима наслутио је да је један од могућих путева окончавања бројних српских беспотребних ратова из прошлости управо Слободно Зидарство...

Крупне капи кише упорно покушавају да сперу дојучерашње звуке веселог Глокеншпила и растопе хармонични акварел земаљске слике Васионе, у виду безмало јуче фебруарским сунцем осунчаног Егенберг замка крај Граца, у аустријској Штајерској. Дах универзитетског града усмерава млазове облака ка ветробранском стаклу аутомобила, који

јурећи ауто-путем носи моју породицу и мене ка Словенији. Сабирамо утиске свог излета у Грацу. Сваки као да извире из по једног ударца звона са велике куле тврђаве Шлосберг, којих има тачно по 101 у 7 часова ујутру и увече, и у подне. 303 дневно, праћених откуцајима Уртурм куле. Продужени викенд у Грацу донео нам је бар 909 успомена, тако устрепталих да све

јачој киши не допуштају да садашњост, обојену скорим сећањима, осенчи сивим нијансама тмурног дана.

Препричавајући звонке кораке по студентским стопама утабаним тротоарима Граца, стижемо у Зидани Мост. Мутна Сава тешко прождире блатњаву Савињу, у гротлу наткриљеном са три моста. Тако често помињано словеначко село се, својим тамним кућама које висе са стрме и голетне странчуге, надвило над железничком раскрсницом.

На малом травњаку крај паркинга поред железничке станице, уочавамо крупан камен и мали споменик сазидан уз њега. Тек тада допуштамо да нам киша опере шаренило Граца и покаже зашто небо плаче. Споменик носи, латиничним писмом црвене боје, исписаних двадесетак словеначких имена, јуначких синова палих за слободу своје отаџбине у Другом светском рату. Ћирилицом исписаних преко 6000 имена Срба из Црне Горе, побијених на том истом месту, на самом крају тог истог рата, на челу са митрополитом црногорско-приморским Јоаникијем, виде се у свакој капи кише. Крупни камен, крај ког је сазидан мали споменик, као магнет привлачи сваку кап. Жедан је именā на том месту одузетих душа, у њему неисклесаних.

Сећам се речи свог деде Будимира, до смрти члана комунистичке партије Југославије. Зна за јадничке одведене у безнађе. Они у тренутку смрти чезну само за својим кућама у далекој Србији, Херцеговини, Црној Гори, Босни.

Деда моје супруге, Богосав, цењени учитељ и чужак из села Припчићи крај Бијелог Поља, жели да се врати у Полимље и изгрли жену и своје троје деце. Са том мишљу одлази у смрт на Зиданом Мосту, покошен рафалом из митраљеза омладинца, нестрпљивог младића жељног мира и обичних ствари.

Деда Будимир и деда Богосав заједно гледају како њихови потомци пале свеће за помен душама, представљеним црвеним словима и капима кише. Фитиљ прве свеће се збуњено бори против пламена из малога упаљача. Он потпуно одражава изненађење ту почивших душа, самим присуством неких тамо четворо људи на месту које је заборавила садашњост. Слабашни пламен крхко ломи тишину. Не дамо му да згасне. Палимо још свећа. Заједно почињу да се све јачим пламеном пробијају кроз ваздух.

Напокон, душе полако почињу да се сећају себе. Пламен свећа их охрабрује. У ваздуху, својим дахом заустављају капи кише, које остају да лебде као нестварна чипка изнад крупног камена уз који је сазидан мали споменик. Граде ту почивше душе прозирну опну, штитећи пламен неколико свећа упаљених њима у спомен. Небеске сузе сливају се низ звоно. Не усуђују се да угасе пламичак, из ког истиче вртлог непознатих сећања.

Звучима и бојама Граца придружује се непрекидна мисао, која истиче из вира загрејаног ваздуха изнад врхова свећа. Слава обичним људима, невини настрадалим због потреба покварених лицемера, жељних земаљског благостања!

Поштујем све душе наших прошлих, који су садашњи. Поштујем све душе будућих, због којих постоје прошли. Садашње и ближе волим, јер су моји. Пламичак свећа са Зиданог Моста сматрам вечним пламеном, који гори у срцима свих нас. Иако се неким тај пламен скрива под тешком копреном грехова и незнања, он може да се пробуди искром Љубави и Просвећења.

Остављамо деда Будимира и деда Богосава да на миру расподелају успомене из далеких времена. Настављамо пут ка Србији.

Колико год пута да било које звоно на свету обзани време, ми чујемо само један ударац, онај који је сада. Садашњост која не пролази, показује нам да је само она битна, јер је човек тај који је гради. Свако од нас гради своју Непролазну Садашњост. Зар постоји нешто важније од тога?

Србија је моја Непролазна Садашњост. Звон са њених кула је непрекидан у мојој глави. У Грацу чујем звона пријеполске Сахат куле, манастира Милешеве и оних која певају химну Светом Сави са купола Храма на Врачару. Савињом и Муром теку Лим и Морава, а Дунав ми је у венама.

Радим, путујем, учим, волим. Непрестано градим своју Садашњост, сазнањима из Граца, Зиданог Моста, целог света. Тананим нитима ткам лепоту мисли обичних људи. Трудим се да ми битне не постану приземне жеље, колико год људски разум то може да појми. Градња је очигледна. Она је мој Храм. Непролазна Садашњост.

Када узмем Браћу за руке у Братском Ланцу, знам да нашим Венцем струји

вишеструка Сила Садашња. Она досеже до свих нивоа наше Духовне Лествице. Плете и спреже наше појединачне Непролазне Садашњости. Из сваког од нас, Језера Љубави, користи најбоље за Градњу, која је бајни и велелепни Храм Слободе, Једнакости и Братства. Зато, ширимо наш Братски Ланац смерно и упорно! Занемаримо сујетне и себичне потребе појединаца за земаљским пролазностима! Тиме превазилазимо лажне разлике, створене само за служење ружним потребама таквих, посрнуких особа. Приближимо се једни другима, без робовања смешним обзирима везаним за припадност Обедијенцијама, црвеним словима, капима кише, Будимирима, Богосавима! Слободни смо Људи, на Добром Гласу.

Непролазна Садашњост, моја Србија, захвална је и за мање.

Бр. В.Р. Велики Канцелар ВЛС

Put ka besmrtnosti: regenerativna medicina XXI veka

Ako je XX vek bio obeležen neverovatnim tehničkim i informatičkim napretkom, terapija matičnim ćelijama i genska terapija će u ovom veku potpuno promeniti pristup u lečenju gotovo svih oboljenja i po nekim predviđanjima jako brzo udvostručiti trajanje ljudskog života. Da li je regenerativna medicina moderno alhemijsko traganje za Večnim Životom?

Besmrtnost predstavlja čovekovu težnju od kada postoji ljudska svest. Neke teorije kažu da su civilizacije nestajale onog trenutka kada bi čovek svojim napretkom i znanjem počeo da se meša u prirodne, ili Božije zakone i zbog toga bivao surovo kažnjavao. Postojanje mitskih bića, po drugim teorijama, nije ništa drugo nego sačuvano sećanje na te izgubljene i uništene civilizacije. Da li je moguće da su nekada stvarno postojali kentauri, sirene, minotauri i različita stvorenja pomešanih ljudskih i životinjskih osobina? Zvuči nemoguće, ali u nastavku teksta ćemo videti šta se dešava u našem okruženju u aktuelnom vremenu.

XX vek je obeležen neverovatnim tehničkim, informatičkim, medicinskim i svakim drugim naučnim napretkom koji pred dvadestprvi vek postavlja pitanje - dokle i kojom brzinom treba ići dalje? Ono što je već sada, na samom početku novog stoleća potpuno jasno, jeste da će ga obeležiti dve oblasti: obnovljivi izvori energije i regenerativna medicina. Mi ćemo se zadržati na ovom drugom.

Regenerativna medicina i matične ćelije

Pojednostavljeno, cilj regenerativne

medicine i tkivnog inženjerstva, potpuno novih naučnih disciplina, jeste ponavljanje embrionalnih procesa i stvaranje novih organa i tkiva. To znači da je težnja napraviti, u laboratoriji ili u samom telu, nove delove srca, mozga, jetre i drugih organa, na način kojim su oni stvarani tokom embrionalnog perioda, u majčinom stomaku. Za proteklih pet godina već su dve Nobelove nagrade iz oblasti medicine dodeljene za radove o matičnim ćelijama. Za koliko vremena će ovo postati rutinske terapijske procedure, više niko ne sme da prognozira.

Usled nedostatka dovoljnog broja organa za transplantaciju, njihovo stvaranje u laboratorijskim uslovima predstavlja alternativnu metodu. Delovi ljudskih organa su već uspešno sintetisani tehnikama tkivnog inženjerstva, pri čemu matične ćelije igraju ključnu ulogu. Embrionalne matične ćelije, koje se dobijaju od odbačenih embriona nakon vantelesne oplodnje, predstavljaju "najkvalitetnije" matične ćelije sa širokim potencijalom primene u regenerativnoj medicini. Međutim, etičke rasprave povezane sa embrionom kao živim organizmom sa svim njegovim karakteristikama, u nekim zemljama su zakonski ograničile istraživanja na ovim ćelijama. Alternativa su matične ćelije iz pupčanika, masnog tkiva, kostne srži

i zuba, i na tom polju se već daleko odmaklo u tehnikama inženjerstva organa. Načini i metode su toliko uznapredovali da se sa sigurnošću može reći da će u budućnosti terapije skoro svih oboljenja krenuti novim pravcem, ponavljanjem embrionalnih procesa u laboratoriji ili čak u odraslom organizmu.

Vraćamo se na početak teksta, na mitološka bića. Jedan od pravaca u tkivnom inženjerstvu koristi životinje kao domaćine u kojima bi se vršila sinteza ljudskih organa. Matične ćelije humanog porekla se transplantiraju u životinjske organe gde se sintetišu ljudska tkiva, pri čemu granica između tkiva koje potiče od ljudskih ćelija i tkiva domaćina jasno postoji. Cilj je dobiti kompletne humane organe koji bi se mogli koristiti za transplantaciju. U Italiji, npr., već postoji eksperimentalna farma ovaca, kao najpogodnijih životinja za sintezu ljudskih organa, gde se pomoću humanih matičnih ćelija formiraju organi sa ciljem potencijalne transplantacije. Da li smo na putu da dobijemo stvorenja sa početka teksta? Da li je granica već pređena ili smo na putu da to uradimo?

Za nas koji se ovim aktivno bavimo, pored naučnih problema, svakodnevno se, bar neki od nas, bore i sa etičkim i moralnim pitanjima. Da li se smeju raditi eksperimenti na embrionalnim matičnim ćelijama, da li embrion već ima sve karakteristike čoveka, da li se mešamo previše u Božanske poslove, da li pokušavamo da prkosimo prirodi? Ako uspe kloniranje čoveka, da li će svako od nas imati sopstveni "kontingent rezervnih organa" ili će to biti pogrešno iskorišćeno? Hoće li nove terapije biti privilegija odabranih, ili će biti dostupne svima?

Dužina ljudskog veka

Trenutno se prosečan ljudski vek produžava za tri meseca svake godine i

procenjuje se da će 2030. na svetu biti milion stogodišnjaka, pri čemu je jedan od ozbiljnih problema na ovom putu epidemijska gojaznost. Biomedicinski gerontolozi, koji se bave ovom problematikom, opisuju proces starenja kao nakupljanje ćelijskog i molekuskog otpada u telu tokom života. Njihov cilj je da se starenje stavi pod isti nivo kontrole pod kojim je sada većina infektivnih bolesti. Ljudi bi periodično išli na "preventivno održavanje" gde bi pomoću terapije matičnim ćelijama, genske terapije, stimulacije imunog sistema, bili održavani konstantno u dobrom stanju. Uklanjanje otpadnih produkata bi se na taj način vršilo pre nego što oni postanu štetni po organizam. Predviđanja su da je već rođeno dete koje će živeti 150 godina, što znači da će pomoću ćelijske i

genske terapije i drugih novih naprednih terapijskih procedura biti rešene bolesti koje su osnovni uzrok smrtnosti savremenog čoveka, kao što su rak ili srčana oboljenja. Još smelija predviđanja, koja su predmet velikih debata u naučnom svetu, kažu da je korak do produženja životnog veka na 150 godina mnogo teži od prelaska sa 150 na hiljadu godina!!! Massachusetts Institute of Technology (MIT), jedan od najelitnijih fakulteta na svetu, nudi nagradu od 20 000\$ naučniku koji na adekvatan način pokaže da su ove teorije besmislene, ali već nekoliko godina niko ne uspeva da ih opovrgne na adekvatan način. Da li će to dovesti do prenaseljenosti planete, da li zbog toga treba stopirati takva istraživanja, da li će farmaceutska industrija dozvoliti razvoj regenerativne medicine? Ko uopšte ima pravo o tome da odlučuje? Sve su to pitanja koja strašno opterećuju nekoga ko pokušava da u nauci zadrži i neophodnu duhovnost i etičnost. Ove dileme su nešto što će obeležiti XXI vek i Masonerija, kao najstarije Bratstvo vođeno najplemenitijim civilizacijskim principima i kao skup dobrih, pametnih i plemenitih ljudi, ne bi smela da ostane samo nemi posmatrač ovako bitnih,

istorijskih dešavanja.

Srbija u regenerativnoj medicini

Gde je Srbija u svemu ovome? Kao i u mnogim oblastima, apsolutno nemamo rešenu zakonsku regulativu, što je zbog izuzetne osetljivosti teme, svuda u svetu osnovna stvar. Tela osnovana da usklade i implementiraju izuzetno stroge zakone Evropske unije već godinama se nisu mrdnula sa mrtve tačke. Mogućnosti zloupotreba su u takvoj situaciji ogromne, što velike svetske kompanije koriste podstičući eksperimente koji su svuda u svetu zabranjeni i pribavljajući rezultate koji će ih ubrzano dovesti do velikih profita. Po nekim izvorima, Srbija i Vijetnam su prvi na svetu po broju nedozvoljenih medicinskih istraživanja.

Sa druge strane, u strašnom egzodusu srpske pameti koji se desio u protekle dve decenije, nalaze se i neka od najvećih svetskih imena iz ove oblasti. Ti ljudi su danas u punoj

naučnoj zrelosti i neki od njih se nalaze na vodećim mestima elitnih naučnih ustanova u svetu. Pomenuću samo Columbia Univerzitet, Mayo kliniku, Royal College u Londonu, MIT, Univerzitet u Bernu. Da li Srbija, ako im je već "omogućila" odlazak, na bilo koji način koristi njihovo znanje, uticaj, položaj, iskustvo? Malo, skoro nikako, iako su ti ljudi, pouzdano znam, više nego voljni da izađu u susret. Samo su strašno oprezni s kim i na koji način hoće da sarađuju, poučeni iskustvom dok su ovde radili. Ovo je još jedna od tema o kojoj bi sva Braća morala da bar duboko razmisle i probaju, ako imaju mogućnosti, da se u to uključe.

Br N.N.* RVLS

**Autor teksta je magistrirao i doktorirao iz oblasti regenerativne medicine i matičnih ćelija na Beogradskom Univerzitetu. N.N. upravo piše knjigu o vezi Kabale i Slobodnog Zidarstva, koja će zajedno sa Škrbićevom knjigom "Kabala i Mazonerija" (izlazi uskoro u okviru edicije "Mazonerija u Srbiji") značajno unaprediti naše znanje o ovoj oblasti.*

Краљевска уметност

Представљамо часопис у издању ВМЛС

Братство ВЛС сваки добар масонски часопис који шири Светлост по Србији сматра "својим". Исто је и са књигама, без обзира ко их пише, преводи или објављује. За оваква издања увек ће бити места на страницама "Акације". О часопису "Краљевска Уметност" (КУ) се до скоро није знало скоро ништа у ширим масонским круговима. Дугогодишња удаљеност српских великих ложа и недостатак комуникације утицали су да КУ остане "најбоље чувана тајна" српске Масонерије.

Поред "Неимара" (СУВЛС) ово је тренутно једини штампани часопис који излази мање-више редовно (чак и "Нови Шестар" РВЛС прави озбиљну паузу у излагању). Управо зато, али никако и само зато, овакви "последњи Мохиканци" заслужују подршку целокупне српске масонске заједнице. Због промене штампарије и КУ једно време није излазио, али су крајем јануара и почетком фебруара објављена два броја, тако да је успостављен континуитет. Од 2012. до данас - укупно је објављено 16 бројева А5

Март 2017. Акација број 4

формата, на по 24 странице, са квалитетном штампом у боји. Концепција се заснива на традиционалним масонским темама без икаквих искорака на "непознате терене". У градњи часописа учествовало је 20-ак Браће из ове обедијенције, а у складу са последњим неформалним договорима, странице КУ ће се полако отварати и за другу добронамерну Браћу, што ће додатно

повисити већ висок квалитет текстова. Који се објављују искључиво на ћирици. Часопис кошта 300 дин, и у редакцији која се налази у прелепом Храму ВМЛС још увек има старих бројева, тако да не треба пропустити прилику да своју масонску колекцију обогатите правим раритетима. Контакт, информације и наручивање на: kraljevskautmetnost@vmls.org.rs

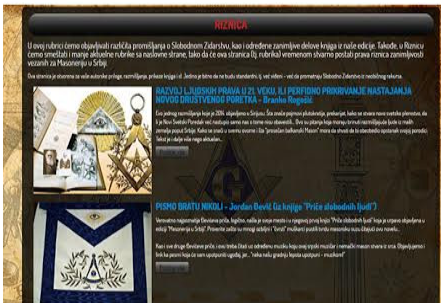

У пар речи...

- Правни Одбор ВЛС вредно ради на реконструкцији Конституције, чије се усвајање припрема за Годишњу Скупштину која ће се одржати у јуну 2017.
- На Ритуалном Раду Већа Велике Ложе одржаног 29.01.2017. који је водио ВМ ВЛС Зоран Кнежевић, одобрено је отварање наших Градилишта и у "кратком Братском Ланцу" је саопштена нова семестрална реч.
- Крајем јануара у Смедереву је основан Венчић "Деспот Ђурађ" који ради под заштитом УВЛС. Надамо се да ће Венчић у догледно време прерасти у Праву и Потпуну Ложу која ће вредно ширити Светлост по овом делу Србије.
- Браћа из РВЛС настављају пионирски рад на објављивању превода дела Алберта Пајка. Почетком фебруара објављена је и трећа књига "Легенде и тумачења ДПШР Слободних Зидара".

www.slobodnozidarstvo.org

Najzad sve o srpskom Slobodnom Zidarstvu na jednom mestu

Novi "svemasonski" sajt

Poput štampane periodike, i istorija internet prezentacija srpskog Slobodnog Zidarstva nije preterano bogata. Uglavnom se sve zasnivalo na sajtovima velikih loža koji su donosili skroman broj informacija, i to isključivo iz sopstvenih redova. Početkom 2017. pojavio se novi, sveobuhvatni sajt koji nastavlja tamo gde je neprežaljeni "Bagremov Hlad" stao. O potrebama i motivima za pokretanje baš ovakvog sajta porazgovarali smo sa njegovim autorom...

Dobra klima među srpskim Masonima počela je da donosi opipljive rezultate. Pored brojnih druženja, zajedničkih radova i saradnje na različitim projektima – obnavljaju se časopisi, objavljuju knjige a nedavno

je pokrenut i jedinstven sajt kakav nam je odavno nedostajao. Pokretač je hiperaktivni Branko Rogozić koji je još jednom pokazao da se bez mnogo sredstava ali sa dobrom idejom i velikom ljubavlju mogu ostaviti duboki tragovi.

Акација: Драги Brate, da li si dugo pripremao ovaj poduhvat?

Za divno čudo – ne! Ja sam "stara škola", više volim štampane časopise, knjige... a internet smatram "nužnim zlom". Nisam imao baš nikakvih iskustava oko pravljenja sajtova. Međutim, kako je danas sve olakšano, postoje templejt-sajtovi gde je samo potrebno ubaciti svoj tekst i slike, odlučio sam da pokušam da napravim sajt kakav bih ja voleo da posećujem. I po prvim reakcijama, čini se da sam uradio solidan posao.

Акација: Sajt po mnogo čemu liči na časopis...

Da, to je i bila osnovna ideja. Da ne postoje "stranice" već "rubrike" i da koncepcija podseća na tradicionalne časopise. Akcenat je na promociji knjiga iz edicije koju sam pokrenuo – "Masonerija u Srbiji", ali je sajt u skladu sa mojom životnom filozofijom "Brat je mio (ma) koje vere bio" otvoren za sve kvalitetne pojave u srpskoj i svetskoj Masoneriji.

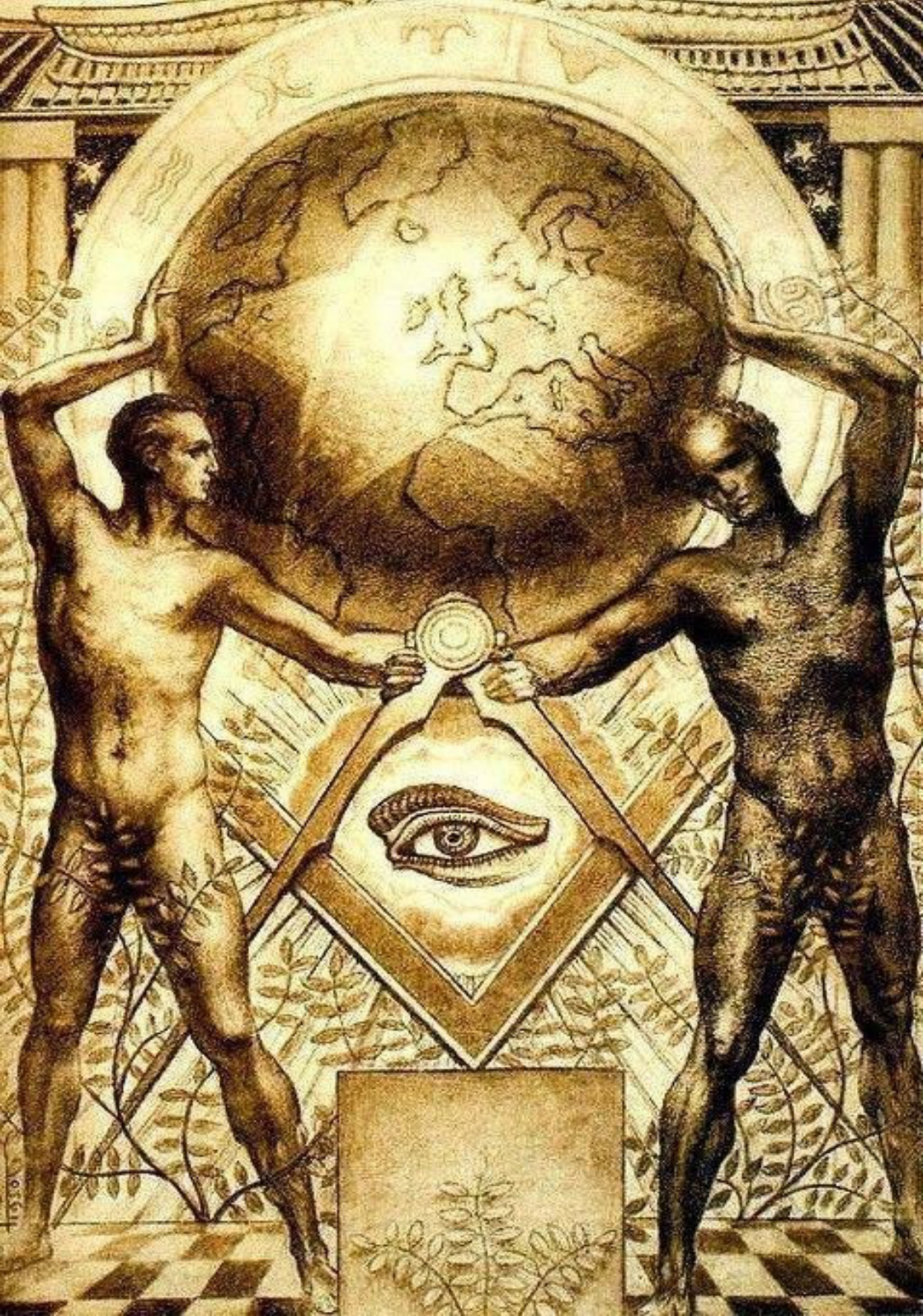
Акација: Uveo si mnoge novine; predstavljanje domaćih masonologa,

intervjue, tu su i linkovi ka svim sajtovima domaćih obedijencija...

Pokušavam da dugogodišnje izdavačko, uredničko i novinarsko iskustvo primenim na Slobodno Zidarstvo. Baveći se masonskom istorijom primetio sam koliko malo znamo o bitnim ličnostima iz srpske masonske prošlosti. Znamo neke opšte biografske podatke, ali nemamo jasnu sliku kakva su naša Braća na Večnom Istoku bili kao ljudi. Kako su razmišljali, šta ih je radovalo ili ljutilo. Zato se trudim da budući masonolozi imaju makar malo lakši zadatak od nas današnjih. Preko ovakvih tekstova moći će da nas "upoznaju" sa svim vrlinama i manama koje su obeležile i nas i vreme u kom smo gradili. Sajt je i dalje u inicijalnoj fazi. Neki sadržaji su tek nagovešteni i nadam se da će slobodnozidarstvo.org kao apsolutno nezavisni i "svemasonski" projekat uskoro postati nezao-bilazno virtuelo polazište za istraživanje i shvatanje svih brojnih aspekata Slobodnog Zidarstva.

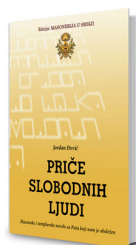
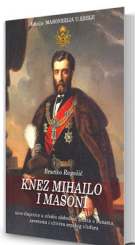
Br. Z.R. II Nadzornik lože "Pobratim"

Едиција: Масонерија у Србији

књиге које померају границу сазнања

Масонерија
у Србији

Freemasonry in Serbia - Freimaurerei in Serbien

Све информације на сајту

www.slobodnozidarstvo.org

поручивање на

advokatrogosic@gmail.com